LÁ THƯ MỤC VỤ

Các linh mục địa phận hằng năm đều phải dự mấy ngày tĩnh tâm mà trước đây gọi là cấm phòng. Mục đích có những ngày tĩnh tâm là để các linh mục ra khỏi xứ, đi xa hẳn những bận rộn mục vụ mỗi ngày, để có giờ nghỉ ngơi cũng như có giờ nghe hướng dẫn của các cha giảng phòng giúp mình tăng triển đời sống tu đức, ngõ hầu công việc mục vụ đạt được nhiều hoa trái thiêng liêng hơn.

Chẳng những đời sống tâm linh, mà đời sống cá nhân và gia đình cũng cần những lúc thư dãn nghỉ ngơi để bồi bổ lại sức lực đã mất và làm mới lại chính mình và những tương quan với nhau trong gia đình. Nếu không ngủ nghỉ đầy đủ ngày hôm sau chúng ta sẽ không có năng lực để làm việc. Nếu gia đình không có những thời gian nghỉ ngơi, đi holiday chung với nhau, tương quan trong gia đình sẽ trở nên lỏng lẻo và có thể đưa đến đổ vỡ.

Ngay cả đất đai cũng cần được nghỉ ngơi dưỡng sức. Muốn cho ruộng rẫy giữ được năng xuất cao, sau mùa gặt nông gia thường để cho đất nghỉ ngơi một thời gian, sau đó cày bừa lên phơi đất để đất được thở khí trời và hấp thụ ánh nắng mặt trời, rồi mới gieo hạt chờ mưa hay tưới nước. Một cách khác để làm mới lại một thửa đất là phương pháp luân canh. Mỗi loại cây trồng đòi hỏi một số chất dinh dưỡng riêng biệt vì chúng có một số đặc tính thực vật riêng biệt cho nên chỉ có thể hút được các chất dinh dưỡng ở một độ sâu thích hợp với chúng. Do đó nông gia có thể canh tác trên cùng một thửa đất một mùa trồng đậu, một mùa trồng các loại củ, một mùa trồng các loại rau… Vì nếu được luân canh đất sẽ thêm sâu tầng canh tác, thêm phong phú các chất dinh dưỡng, khắc phục được sự mất cân đối một số chất dinh dưỡng do chế độ độc canh gây ra.

Đó là quy luật của sự sống. Quy luật của sự cân bằng. Sự sống chảy như động cơ hai thì: làm việc và nghỉ ngơi. Nếu chỉ nghỉ ngơi mà không làm việc, cơ thể sẽ tích tụ những chất độc sinh ra bệnh. Nhưng nếu chỉ lo làm mà không có giờ thư dãn nghỉ ngơi, cơ thể sẽ bị quá tải không chịu đựng

được nữa, có thể dẫn đến tử vong. Bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này cũng nhắc nhở chúng ta về quy luật cân bằng này trong đời sống Ki-tô hữu. Khi thấy *«Dân chúng kẻ đến người đi tấp nập, đến nỗi các tông đồ không có thì giờ ăn uống»*, Chúa Giêsu bảo các môn đệ*«Các con hãy lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút»* (Mc 6:30).

Qua lời khuyên của Chúa Giê-su cho các môn đệ, chúng ta học được bài học về sự cân bằng trong đời sống Ki-tô hữu. Không có giờ cầu nguyện hay không lui vào nơi thanh vắng để có thời gian nghỉ ngơi với Chúa, năng lực để làm việc sẽ dần bị khô cạn, và chúng ta không thể phục vụ hết năng lực đáng lẽ phải có của mình. Vì khi đời sống cầu nguyện không là một phần đồng đều với công việc, việc phục vụ sẽ trở nên vị kỷ hay trở nên nỗi oán giận. «Tôi cứ phải làm công việc này thay cho anh/chị hoài! Tại sao anh/chị không chịu tự mình làm công việc đó đi?» Do đó, khi người môn đệ Chúa thiếu đời sống cầu nguyện, họ sẽ không thể cho đi một cách nhưng không được. Mà khi không thể cho đi cách nhưng không những gì chúng ta nhận được từ nơi Chúa, thì đức tin sẽ trở nên ao tù và không có sức sống. Nhưng nếu chỉ chuyên tâm cầu nguyện mà không làm việc bổn phận, đức tin của chúng ta sẽ chỉ là lời nói suông. Người ta nghe thấy sướng tai đó, nhưng nó không có chiều sâu.

Vậy chúng ta phải làm gì để cân bằng giữa thời giờ làm việc và thời giờ cầu nguyện? Nhiều người trong chúng ta bận rộn đến nỗi mở mắt ra là chạy vội đi làm, không còn thời giờ nghĩ đến Chúa nữa chứ nói chi đến việc cầu nguyện. Rồi tới ngày cuối tuần lết thân đi dự lễ là coi như đã hòan thành nhiệm vụ cầu nguyện cho cả tuần rồi. Theo nguyên tắc, ngày Chúa Nhật là ngày nghỉ ngơi, kiêng việc xác. Nhưng đại đa số trong chúng ta lại dành ngày Chúa Nhật để giặt giũ hay cắt cỏ...làm những việc chúng ta không có giờ làm trong tuần. Hay ngày Chúa nhật là ngày tốt nhất để tổ chức tiệc tùng, barbecue... Thực tiễn cuộc sống là vậy, nói thì dễ nhưng thực hành rất khó. Ngay cả khi chúng ta xếp đặt chương trình rất cẩn thận, vẫn có thể xảy ra những chuyện làm cho dự tính của chúng ta bị hỏng hoàn toàn. Nhưng hãy cố gắng chừng nào có thể trong khả năng của mình, để làm cho ngày Chúa Nhật thực sự là ngày để nghỉ ngơi và là ngày dành riêng cho Chúa. Đó là ngày để cầu nguyện chứ không chỉ là ngày để đi dự

lễ thôi. Đó nên là ngày lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút với Chúa.

Cuối mỗi thánh lễ, sau những việc quỳ gối, đứng lên và ngồi xuống trong thánh lễ, chúng ta kết thúc phụng vụ với câu «Deo gratias!» «Tạ ơn Chúa». Câu này cũng nên là điều mà đời sống của chúng ta nên là. Chúng ta hãy lấy một thời gian ra khỏi những bận rộn thường ngày, để tạ ơn Chúa về tất cả những công việc vất vả chúng ta đã làm trong tuần, và cám ơn Ngài về những cơ hội để có thể cống hiến nhiều hơn. Hãy biến ngày Chúa Nhật thành ngày ra khỏi những bận rộn lo toan mỗi ngày để có giờ nghỉ ngơi với Chúa, và sau khi được rước Mình Thánh Chúa, chúng ta sẽ tìm được sức mạnh chúng ta cần, để làm công việc của Chúa trong thế giới.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh